

«Търново пакъ мирно да очакваме сполука отъ Бога и съ
«спокойна съвѣсть да са радваме на добринитѣ съ които
«ны е Той дарилъ.»

Българска. — Любознателнитѣ и прилѣжателны учени-
цы могатъ много да са ползвать отъ тѣзи хубава при-
казка изъ народната наша исторія и за тритѣ видове на
слога, като я прочитатъ и разчленяватъ открай до край са-
мы или подъ ръководството на учителитѣ си.

**Музыкалность на слога отъ съчетаніето
на думитѣ.** — Отъ съчетаніето на думитѣ произхождатъ
два рода рѣчи, *прозаическа* т. е. свободна, неподчинена на
никакъвъ размѣръ, и *стихотворна*, т. е. мѣрна, която има
опредѣленны граници. Строеніето на прозаическата рѣчь или
просто на *прозата*, подчинява са токо на едны Грамматиче-
скы законы; а строеніето на стихотворната рѣчь подлѣ-
жи съ туй и на правилата на особенно едно искусство —
стихосложеніето или *версификаціята*. — Ный тукъ ще
дадемъ общы нѣкои *опредѣленія* и *правила* за него, като
хвърлимъ и единъ погледъ върху българскитѣ искусствены
(литературны) и народны стихове.

III. За стихосложеніето.

A. Общи опредѣленія и правила.

Три рода стихосложеніе. — Стихътъ е измѣре-
на рѣчь, която състои изъ опредѣленно число части. Съста-
вяніето на стиховетѣ, или *стихосложеніето* бива различ-
но, спорѣдъ свойствата на езика. Въ сичкитѣ Европейскы
езыци, какъто старитѣ, тѣй и новитѣ, има три рода сти-
хосложеніе: *Метрическо*, *Силлабическо* и *Тоническо*.

1) *Метрическото* стихосложеніе са основавало на дъл-
гото и кратко произнасяніе на слоговетѣ и было свойствен-